

† Атанасъ (Тане) Митревски

Българското строително съсловие изгуби единъ негова членъ.

Почина известния на всички: майсторъ Тане Митревски.

Той бѣ роденъ въ с. Себища, Дебърско — Македония презъ 1873 год. Още като 12 годишно момче, замина на курбеть съ една тайфа група майстори, при които прилежно чиракува няколко години, докато се издигна твърде младъ на завидното звание да стане майсторъ, или по-право първомайсторъ — устабашъ.

Следи отъ неговитѣ творби сочатъ гения на майсторъ Тане, достоенъ другаръ на Уста-Генчо и Кольо Фичето. Той издигна великолепни дворци на видни Паша, държавни и частни сгради, които днесъ красятъ Солунъ, родния градъ на българинитѣ първопостоли Св. Св. Кирилъ и Методия.

Негово дѣло е солунския „Паша-Конакъ“ — една голѣма и монументална сграда, която и днесъ спира погледа на любителя на строителното изкуство. Построилъ въ Солунъ почти всички военни казарми на брой 16 и дълги всѣка една бѣ около 120—150 метра дълго и щабното помещение тамъ, една отлично замислена и изпълнена постройка. Също така построилъ дворцитѣ на Кулушъ бей, нагодени по нравитѣ на турцитѣ, съ великолепитѣ вътрешни удобства и художествено украсени дървени тавани и други скулптури, Банкъ де Салоникъ и Солунската юзина, както и

Градското казино до Безъзъ Куле съ работи извършени отъ майсторъ Тане.

Сжщия е построилъ по свой планъ българското училище въ Екши-Су и Българската църква въ Струмица, както и новата църква Св. Георги въ Солунъ. Това даде възможностъ на Негово Блаженство Екзархъ Иосифъ, да го счита, както Екзархийски технически съветникъ и за това често пъти бивалъ извикванъ въ Цариградъ да конферира съ Екзарха по въпроси отъ технически характеръ.

Не по малко майсторъ Тане бѣше таченъ и почитанъ и отъ турскитѣ управници, паша и бейове, въ Солунъ и цяла Македония, които го наричаха *устабашъ* (първомайсторъ) *Тане*, или *Медмаръ Тане*. (Архитектъ Тане).

Катастрофата, която сполетѣ презъ 1913 год. цялото български народъ, засегне и майсторъ Тане, той напусна Солунъ при много трагични обстоятелства и заедно съ много българи отъ тоя градъ, се прибра въ София, където мъчно можа да намери срѣдата въ която изрестна, работи и се издигна, защото никого туку не познаваше и трѣбваше заедно съ цялия български народъ, да оплаква миналото си.

Презъ 1929 год. по строена на Двореца на Н. В. Царя въ село Бая Карловско ме замоли да правя той лично куминитѣ, кои стърчатъ надъ покрива на този дворецъ. Съхласихъ се, пригответе ми удобно скеле и замъ майсторъ Тане, остави отпечатъка на неговото изкуство. Всѣки български строител, който би миналъ презъ с. Бая, Карловско, нека се взре внимателно къмъ тѣзи кумини, за да прецени работитѣ на Тане.

За проявениятѣ строителни добродетели на покойния Тане Митревски, Негово Величество Царъ Борисъ III бѣше го наградило високъ орденъ за града и за слуга.

Малцината негови познати оплаватъ този винаги засмѣнъ и постояно радостенъ майсторъ Тане и с молятъ предъ Всевишния да упокой душата му въ небеснитѣ селения.

Вогъ да го прости!

Лазаръ Киселинчевъ